

Omagiu Psihiatriei și Psihiatriei expertale

Prof. dr. Gheorghe SCRIPCARU

O medicină a sufletului, psihiatria, și-a onorat competența și devoțiunea pentru omul suferind prin periodicele sale încă de pe vremea lui A. Brăescu și C.I. Parhon, ca ilustrând contribuția acestei specialități la sensibilitatea lumii prin descoperirea semnificațiilor ascunse ce destructurează ființa umană precum și a geniului tămăduitor consecutiv.

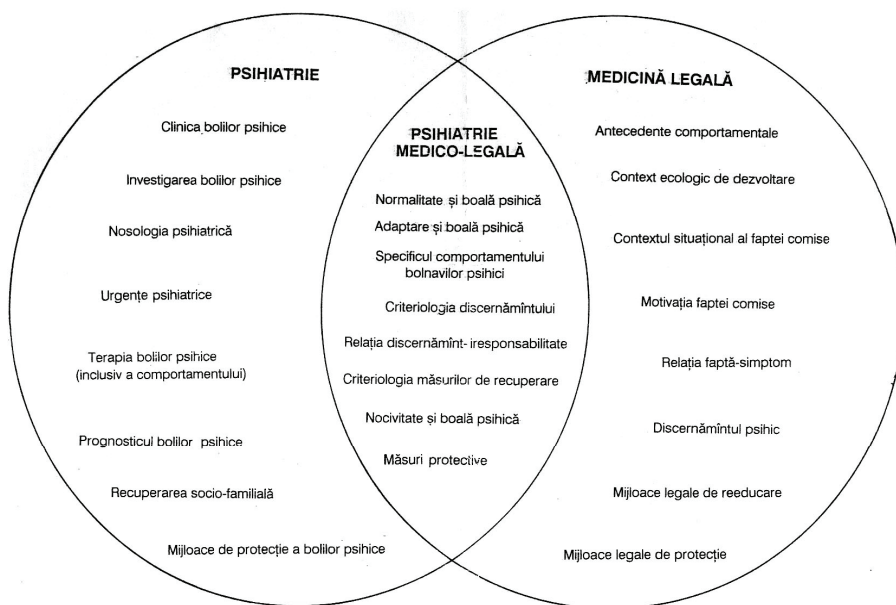
În cadrul psihiatriei sociale, psihiatria expertală s-a alăturat acestor metadeschideri, ceea ce ne face să prețuim epoca celor risipiți în durată și pământ și care au purtat pe umerii lor această specialitate, fără a se prăbuși sub greutatea ei (Prof. L. Baliff, Prof. P. Brânzei, Prof. T. Pirozynski).

În condițiile „naturalizării epistemologice a științelor vieții“, psihiatria medico-legală își lărgeste conținutul său cultural, criteriologic, hermeneutic, normativ și axiologic, ea însăși contribuind la o mai adecvată reprezentare a psihiatriei sociale în conștiința publică.

Conținutul cultural peren al psihiatriei expertale a îmbogățit modelul personalității culturale și, implicit, deviate prin aportul etologiei și sociologiei anomiei, delimitând mai adecvat frontierele dintre patologia mintală și normativitate și, implicit, a reprezentării anticipative a faptelor comportamentale.

Scientizarea gândirii expertale prin limitarea idolilor cunoașterii a permis elaborarea de noi paradigme privind iresponsabilitatea penală și nocivitatea mintală, afirmând mai viguros conținutul și evoluția ontologică a structurării și de structurării comportamentului ca „evoluție inversă“, de la autonomia la heteronomia sa.

Conținutul hermeneutic s-a concretizat într-o mai adecvată corelație între *mens rea* și *actus reus* și o mai actuală evaluare a reprezentării actului comis prin lărgirea criteriului discernământului (fig. 1).

Sub aspect normativ și axiologic, a rezultat o mai bună gestiune a interrelațiilor bolii mintale cu fapta prin înțelegere victimologică și evitarea etichetării, inclusiv asupra evoluției responsabilității expertale de la răspunderea de mijloace la răspunderea pentru rezultat, ceea ce a crescut coeficientul de neutralitate și obiectivitate științifică expertală, determinând o competență mereu reînnoită, care este și mesajul consfățuirii actuale.

Revista și publicațiile, în general, ale Școlii de la „Socola“, au convins despre darul dat de providență slujitorilor ei în efortul de a readuce omul dereglat sufletește din nou la o viață axiologică, dovedind și pe această cale caracterul său demiurgic, cum ar fi spus Heidegger.

Spațiu privilegiat de informare și formare a individualităților și elitelor, revista a promovat persuasiv „fericirea de a avea pasiune pentru om“ mai ales în perioadele în care invazia tehnică riscă reducerea bolnavului la o simplă fișă tehnică, argumentând convingător necesitatea „artei de a aplica știința la om“, cum remarcă și Gadamer, aducând seninătatea judecății și a discernământului epistemic în ameliorarea condiției sufletești a bolnavului.

În paginile sale, revista a devansat și argumentat realități privind primordialitatea spiritului uman prin primatul ființei umane față de alte interese, a omului, care deși copie a evoluției, reprezintă și o copie a perfecțiunii divinității, singur judecător al calității vieții sale, care nu poate renunța la demnitatea ființei sale, cât timp această demnitate este superioară voinței celui ce o poartă.

Păstrând nealterat spiritul deontologic al psihiatriei, dându-i un sens uman deplin, revista a contribuit din plin la perceperea empatică a naturii umane și la afirmarea paradigmatică a concepțiilor sale, printre care, și conceptul bio-psiho-social confirmat azi argumentativ prin cercetările etologiei și anomiei sociale contemporane.

Revista va rămâne în continuare o sursă a neîncetatei reînnoiri profesionale a slujitorilor săi, o cale a realizării generozității „de a îngriji“, de a da sens uman științei aplicate la om, de a îmbogăți metadeschiderile antro-po-filozofice despre om, în descifrarea lumii mintale ce confirmă harul și talentul în descifrarea acestei lumi afectate de suferință.

Prin acest spirit antropologic larg, revista Școlii de la „Socola“ va dăinui în efortul de a scoate mentalul din umbrele sale către lumina rațiunii, de a lărgi limitele hermeneutice în interpretarea suferinței mintale, în elaborarea unor noi concepte cu caracter larg interpretativ ale psihiatriei.

Acad. Prof. dr. Gheorghe SCRIPCARU
Institutul de Medicină Legală Iași